

TEZAU LITURGIC
21 IANUARIE

CANONUL
SF. CUVIOS
MAXIM
MĂRTURISITORUL

ATENA, 2020

Κανὼν Ὅσιος Μάξιμος ο Ομολογητῆς

Ἦχος πλ. δ΄.

ψδ. α΄. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας.

Τῆς ἀνωτάτου σοφίας τοὺς θησαυροὺς κτησάμενος ἐν τῇ καρδίᾳ, ὅσιε, δι' αὐτῆς ἐπλούτισας τὸν κόσμον τοῖς σοῖς δόγμασιν.

Ἀγγελικὴν ἀπεδείξω διαγωγὴν ἐν γῆ κατοικῶν, καὶ γέγονας ταμεῖον Θεοῦ, Χριστοκῆρυξ ὅσιε, διὸ καὶ ἀνεκράθης αὐτῷ.

Αἰρετικῶν γλωσσαλγείας τῇ φλογιφόρῳ γλώσσει σου κατέφλεξας, μακάριε, τὸν Σωτῆρα ἓνα Υἱὸν κηρύξας ἐν δυάδι μορφῶν.

Θεοτ.

Χαῖρε, ἀγνή Θεοτόκε, ἡ τὸν προόντα Λόγον Θεοῦ τεκοῦσα ἐπεσχάτων σαρκί· χαῖρε, τεῖχος πάντων ἡμῶν καὶ σκέπη τῶν τιμώντων σε.

Ῥδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὁ Κύριος;

Τὰ αἵματα στάζουσι τῆς τιμίας σου χειρός, καὶ τὰ δόγματα ρύουσι τῆς σώφρονος γλώσσει σου, τῆς ἐνάρθως βιώσει μετὰ τὴν ἐκτομὴν αὐτῆς, Χριστὸν ἐν δύο φύσει.

Ἡ χεὶρ σου τοῖς γράμμασιν οὐκ ἐπαύσατο βοᾶν, καὶ ἡ γλῶσσα τοῖς δόγμασι σαλπίζει τὴν πίστιν σου, (208) θεορῆμον τρισμάκαρ. Θεὸς γὰρ ἦν ἐκάτερα κινῶ καὶ συμβιβάζων λαλά.

Ἐκ γῆς τὸ πολέτευμα νοητῶς εἰς οὐρανοὺς καταλάξαντες, ὅσοι, ἐκεῖ ἀυλιζόμενοι ἐν φωτὶ αἰωνίῳ, διὸ καὶ οὐράνιον τὸ στέφος ἐκομίσατε.

Θεοτ.

Γυναῖκες μὲν τίκτουσι, Μητροπάρθενε ἀγνή, ἀλλ' οὐκ ἔτι παρθένοι, ὡς σύ, διαμένουσιν· οὐδεμία γὰρ τούτων Θεὸν ἀπεκύησεν, εἰ μὴ σύ, Θεοτόκε σεμνή.

Ῥδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Σὺ τὸν Μωϋσῆν μιμούμενος, θεόφρον, πλάκας νοερὰς ἐδέξω τῶν δογμάτων. Ἐν γὰρ τῷ γνόφῳ εἰσέδυσ (εἰσδύς) τῶν νοημάτων, κατεπλούτησας τὸ τῆς γνώσεως φῶς.

Σὺ τὸν Ἀβραὰμ ζηλώσας, θεοφόρε, ἄλλον Ἰσαὰκ προσῆξας τῷ Κυρίῳ, τὴν σεαυτοῦ θυσιάσας, Πάτερ, καρδίαν, ἐν τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως.

Τούτους ἡ Τριάς ἐδόξασεν ἀξίως· τούτους ὁ Θεὸς συνήρμοσε τῇ πίστει, ὁμολογοῦντας ἀλλήλοις τῇ εὐσεβείᾳ τῆς ἀπλανοῦς ὁμολογίας ἡμῶν.

Θεοτ.

Ἄχρονον Υἱὸν ἐγέννησας ἐν χρόνῳ· ἄφθαρτος, ἀγνή,
διέμεινας τεκοῦσα τὸν δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα ἐν τῇ
γαστρὶ σου, Θεογεννήτορ ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμεν.

Οὐκ ἔτεμέν σου, Πάτερ, τὸ ξίφος τὴν παρρησίαν· οὐκ
ἔσβησεν, ὅσιε, ἡ ἐξορία τὴν πίστιν σου.

Κηρύττει μὲν ἡ Ῥώμη τὸν ζῆλον σου, Θεοφόρε·
σαλπίζει δέ, ὅσιε, ἡ Ἐκκλησία τοὺς λόγους σου.

Τὴν πίστιν σου ἀσάλευτον ἔστερξας ἐν καρδίᾳ, καὶ
νοῦν ἀνεπτέρωσας πρὸς οὐρανόν, μεγαλώνυμε.

Θεοτ.

Πηγὴν ἀθανασίας ὑμνοῦμέν σε Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὴν
ἀένναον ζωὴν τῷ κόσμῳ ἐπήγασας.

Ῥδὴ ς'.

Ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου,
καὶ ἐρέύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐθαυμάστωσέν σου, τρισμάκαρ, τὴν ὁμολογίαν, ὁ ἐν
σοὶ φθελγζάμενος Ἰησοῦς, ὁ συνάθλησας σοι.

Οὐκ ἀρχόντων τῶνον, οὐ ξίφος, οὐ πῦρ ἀπειλοῦν σοι
κατεπλάγης, ὅσιε· τῇ γὰρ πίστει ἤσθα πάγιος.

Μετὰ βίου τέλος, Πατέρες, θαύματα τελεῖτε, ἐνεργεῖς παρέχοντες ἀποδείξεις τῶν θαυμάτων ὑμῶν.

Θεοτ.

Ἵπὲρ νοῦν καὶ λόγον, Παρθένε, τὸν τροφέα (209) πάντων ἐκ μαζῶν θηλάζουσα, τὰ μητέρων οὐχ ὑφίστασαι.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἔνθεον ἐπικρατῦνων, στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας, καὶ κραταίωμα, θεόφρον, τῆς πίστεως, δυσὶν οὐσίαις καὶ δυσὶ θελήσεσιν ἀνακηρύξας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Πάτερ Μάξιμε, ὃν νῦν ἐκτενῶς ἰκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ῥδ. ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν σὴν.

Σὺ τὴν στολὴν τῆς φυσικῆς ἀξίας, αἵματι σῶ κατέστιξας, θεόφρον· σιγῶσαν, Πάτερ, καὶ φθεγγομένην ἀπόδειξιν παρασχόντα ταύτης τοῖς λόγοις σου.

Ὡσπερ χρυσὸς οἱ τρεῖς δοκιμασθέντες ἐν τῷ πυρὶ τῶν πειρασμῶν ἐκείνων, καθαρωτέραν τὴν πίστιν ὑμῶν προσήξατε τῷ Χριστῷ, Πατέρες τίμιοι.

Δεῦτε λοιπὸν, Πατέρες θεοφόροι, κράζει Χριστὸς, τοὺς πόνους τῶν καμάτων ἀπολαβόντες καὶ τὰ βραβεῖα, αὐλίζεσθαι ἐν χαρᾷ εἰς αἰωνίους σκηνάς.

Θεοτ.

Ὁ μουσικὴν εἰκόνα τῆς Παρθένου τὴν ἐν Σινᾷ σὺ
προτυπώσας βάτον, τὴν καιομένην, οὐ φλεγομένην,
εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ, ὁ τῶν Πατέρων.

Ἦδὴ ἡ'. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Τὴν ἀκτῖνα τῆς θείας δαδουχίας ἐν καρδίᾳ δεξάμενος,
θεόφρον, τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως ἐπλούτησας· καὶ
τὸν τῆς σοφίας θησαυρὸν ἀπέθου ἐν τῇ ψυχῇ σου,
Πάτερ.

Τὸν χιτῶνα τὸν τῆς ἀσκήσεώς σου, μαρτυρίου
κατέστησας, εἰκόνα, καὶ ἱεροῖς σου τοῦτον
κατεποίκιλας ἄθλοις, θεοφόρε, αἵμασι φοινίξας τοῖς
ὑπὲρ ἀληθείας.

Ἐν ἀγνείᾳ τηρήσαντες τὸν βίον, καὶ τῇ πίστει
κοσμήσαντες τὰ ἔργα, τῆς οὐρανίου δόξης ἠξιώθητε,
τίμιοι Πατέρες, ὅθεν ἀνυμνεῖτε Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτ.

Χαῖρε, πύλη καὶ ἔμπυχε νεφέλη· χαῖρε, ὄρος, καὶ
βάτος, καὶ λυχνία· χαῖρε, ναέ, καὶ θρόνε, καὶ
παράδεισε· χαῖρε, ἡ τεκοῦσα τὸν Δημιουργὸν τοῦ
παντός, εὐλογημένη.

Ἐδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Εὖ δι' ἀπαθείας καὶ θεωρίας, τρισμάκαρ, ἐδίδαξας λόγους ἡμᾶς ζωῆς τῆς αἰωνίου, στήλην ἔμπνουν ὀρθοδοξίας τῷ κόσμῳ τὴν ὁμολογίαν σου καταλείψας.

Ἵντως ἐδοξάσθητε, θεοφόροι Πατέρες, αἰκισμοῖς καὶ μάστιξι, διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, ἐν δεσμοῖς τε καὶ φυλακαῖς, καὶ σιδήροις, καὶ ὑπερορίαις ἐναθλήσαντες.

Ἵσοιοι Πατέρες ἡμῶν, οἱ ζήλω καὶ πόθῳ τὸν τοῦ μαρτυρίου συνδιανύσαντες δρόμον, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην, πάσης πλάνης ῥύσασθαι τοὺς δούλους ὑμῶν.

Θεοτ.

Βάτον καιομένην πυρὶ καὶ μὴ φλεγομένην προεώρα πάλαι Μωσῆς, θεομηῆτερ Παρθένε, τὴν θεόδεκτον προτυποῦσαν γαστέρα ὑποδεχομένην τὸ ἀκήρατον πῦρ.

